

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.375/2022/11.szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. március 22. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

Az emberölés bűntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2022. november 14. napján kelt 7.B.70/2022/13. számú ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja Terhelt1 vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban felmerült 19.488 (tizenkilencezer-négyszáznyolcvannyolc) forint bűnügyi költség megfizetésére a vádlottat kötelezi.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

INDOKOLÁS

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2022. november 14. napján kelt 7.B.70/2022/13. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat emberölés bűntette [Btk. 160. § (1) bekezdés] miatt 8 év szabadságvesztés büntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapította, hogy a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani és a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt dolgokról és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyészség tudomásul vette, ellene Terhelt1 vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.830/2022/5. és Bf.830/2022/8. számú átiratában a vádlott és védő fellebbezését - melynek tartalmára figyelemmel a felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdés alapján korlátozott terjedelmű - nem tartotta alaposnak.

[4] A Budapest Környéki Törvényszék az eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le, hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút, illetve relatív eljárási szabálysértést

nem vétett. Az elsőfokon eljáró bíróság a vádlott részletes, a cselekmény motívumát is feltáró, bűnösséget beismerő nyilatkozatát, valamint a tárgyaláshoz való jogáról való lemondását a Be. 504. § (2) bekezdésében meghatározott feltételekkel összhangban fogadta el. A beismerő vallomása a Be. 504. § (3) bekezdése alapján aggálytalanul elfogadható volt, így a Fővárosi Törvényszék a Be. 504. § (6) bekezdése alapján törvényesen hozott az előkészítő ülésen a vádlottal szemben ítéletet.

[5] A törvényszék a Be. 562. § (2) bekezdése alapján az ítéletét – megalapozottan – rövidítetten indokolta. A cselekmény minősítése törvényes, az e körben tett elsőbírői elhatárolás helytálló.

[6] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta és azok figyelembe vételével - az ügyészi indítvánnyal egyező tartamban - tettarányosan határozta meg a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékét. A vádlott terhére rótt bűncselekmény büntetési tétele öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés, a Btk. 80. § (2) bekezdés szerinti irányadó középérték 10 év szabadságvesztés. A terhelt beismerése esetén a vádiratban indítványozott és az elsőfokú bíróság által a Btk. 565. § (2) bekezdése szerint azzal egyezően törvényesen kiszabott, az alkalmazandó középértékhez képest enyhébb, 8 év börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztés az enyhítő körülmények túlsúlyára és nagyobb nyomatékára figyelemmel tettarányos, ám mégis méltányos, a speciális és generális prevenció követelményét egyezően kielégítő szankció a konkrét bűncselekmény vonatkozásában.

[7] A bűncselekmény tárgyi súlya, kiemelkedő társadalomra veszélyessége, valamint a hozzátartozó sérelmére történt elkövetés ugyanakkor a kiszabott büntetés további enyhítését nem teszi lehetővé, egy esetlegesen alkalmazott rövidebb tartamú szabadságvesztés a vádlottal szemben a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok elérésére alkalmatlan.

[8] A közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározása és a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből kizárás, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezések, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a bűnügyi költségről történő döntés törvényes.

[9] Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék 7.B.70/2022/13. számú ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése hagyja helyben.

[10] A védő az enyhítésre irányuló fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta. Helyesen vette számba az enyhítő és súlyosító körülményeket, azokat azonban nem a súlyuknak megfelelően értékelte, így a kiszabott büntetés eltúlzott és nem kellő mértékben igazodik a vádlott vonatkozásában fennálló enyhítő körülményekhez. A fentiekre tekintettel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a törvényszék 7.B.70/2022/13. számú ítéletét változtassa meg és a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát enyhítse.

[11] A nyilvános ülésen a védő a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartotta, a vádlott személyi körülményeire nyilatkozott, az ügy érdemében tett előadásában megbánásának adott hangot és a büntetés enyhítésére tett indítványt.

[12] A bejelentett fellebbezések nem alaposak.

[13] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

[14] A Budapest Környéki Törvényszék a 2022. november 14. napján tartott előkészítő ülésen a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtakra is figyelemmel végzéssel elfogadta, így a Be. 580. § (2) bekezdés a) és

b) pontja alapján az ítélet ellen a bűnösség megállapítása, illetve a váddal egyező tényállás és minősítés miatt nem volt helye fellebbezésnek.

[15] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és a védő a Be. 583. § (3) bekezdés a) pont alapján kizárólag a kiszabott büntetés neme és mértéke, tartama miatt jelentettek be fellebbezést, ezért a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdés alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül, ezen túl a Be. 590. § (5) bekezdés alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálta

[16] - a) az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálta azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén

[17] - aa) a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, vagy

[18] - ab) a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,

[19] - b) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,

[20] - c) a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést, továbbá

[21] - d) a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést, illetve

[22] - a Be. 590. § (7) bekezdés alapján a másodfokú bíróság hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.

[23] Irányadó volt a Be. 591. § (2) bekezdés a) pont is, melynek értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mivel a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

[24] Az elsőfokú bíróság az előkészítő eljárást a Be. LXXVI. fejezetben foglalt eljárási szabályokat betartva folytatta le. Terhelt1 vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata elfogadására a Be. 504. § (2) bekezdés a)-b)-c) pontban foglalt feltételek alapján került sor. Az elsőfokú bíróság Terhelt1 vádlottat a törvényi követelményeknek megfelelően figyelmeztette, e nyilatkozatának természetét és elfogadásának következményeit megértette, a rendelkezésre álló iratok alapján Terhelt1 vádlott beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt észszerű kétely nem mutatkozott, a bűnösséget beismerő nyilatkozata egyértelmű és azt az eljárás ügyiratai alátámasztották.

[25] Tekintettel arra, hogy a bíróság Terhelt1 vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadta, a Be. 521. § (1) bekezdés alapján a vádirati tényállás megalapozottságára és a bűnösség kérdésére nem folytathatott le bizonyítást.

[26] A Be. 567. § (1) és (2) bekezdésben, a Be. 608. § (1) bekezdésben és a Be. 609. § (1) bekezdésben felsorolt eljárási szabálysértések nem róhatók fel, így az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása nem merült fel.

[27] A Be. 606. § (3) bekezdése kimondja, hogy ha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye. Tekintettel arra, hogy az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést Terhelt1 vádlott bűnösségére, a váddal egyező minősítés törvényes, az ítéletnek a Be. 606. § (3) bekezdésére alapított megváltoztatásának sem volt helye.

[28] Az elsőfokú bíróság határozatának írásba foglalásakor a Be. 562. § (2) bekezdés szerinti részleges indokolás szabályait alkalmazta. Az elsőfokú bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot elfogadta, ezért a Be. 565. § (1) bekezdés szerint Terhelt1 vádlott bűnösségét a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására és az eljárás ügyirataira alapította. A Be. 562. § (4) bekezdés alapján mivel a bíróság elfogadta a terhelt bűnösséget beismerő nyilatkozatát és erre alapítva állapította meg a terhelt bűnösségét, az ítélet indokolása helyesen tartalmazza a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására való utalást is.

[29] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[30] A joghátrány megválasztása körében értékelendő körülményeket az elsőfokú bíróság nagyrészt hiánytalanul tárta fel. Az irányadó tényállás alapján megállapítható, hogy az elkövetési mód közelített a különös kegyetlenséghez, mely jelen ügyben a büntetés kiszabásakor súlyosító körülményként értékelendő (56/2007. számú kollégiumi vélemény III/2. pont).

[31] Terhelt1 vádlott esetében az ítéltábla az enyhítést célzó fellebbezést nem találta alaposnak.

[1] A vádlott terhén megállapított cselekmény a büntetési tételkeret alapján - a társadalmi értékrendet is közvetítve - a legkiemelkedőbb tárgyi súlyú bűncselekmények közé tartozik. A vádlott terhén megállapított magatartás konkrét tárgyi súlya – az elkövetési módra figyelemmel - szintén kiemelkedő, a vádlott lényegében esélyt sem adott a sértettnek a túlélésre és az okozott eredményre tekintettel a cselekmény súlya is kimagasló, ugyanis az élet elleni bűncselekmény visszafordíthatatlan, jóvátehetetlen következményű, amivel a vádlott pótolhatatlan veszteséget okozott.

[32] A vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség vizsgálatánál kiemelendő, hogy büntetlen előéletű, azóta sem indult más büntető eljárás ellene.

[33] A hatékonyabb társadalmi védekezés szempontjait előtérbe helyezve, a kellő visszatartó hatás érdekében, az ilyen jellegű cselekmények elkövetőivel szemben megfelelő szigorral történő fellépés szükséges. Mind a vádlott, mint a társadalom számára egyértelművé kell tenni, hogy az ilyen és hasonló jellegű, élet elleni támadások nem tolerálhatók.

[34] Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés nem eltúlzott, az szükséges, de elegendő is a büntetési célok, a vádlott és más személyek jogkövető magatartásának eléréséhez, a társadalom védelme érdekében annak megelőzéséhez, hogy a vádlott vagy más bűncselekményt kövessen el. Ezért a szabadságvesztés tartamának a lényeges enyhítésére, mely az ítélet megváltoztatását indokolta volna, a másodfokú bíróság indokot nem látott. E körben az ítéltábla figyelemmel volt arra, hogy ha a másodfokú bíróság a tényállást nem egészítette ki, illetve nem helyesbítette, az elsőfokú bíróság ítéletében a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának nincs helye [Be. 605. § (2) bekezdés].

[35] Az elsőfokú bíróság az anyagi jogi szabályok szerint határozta meg a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát, törvényesen rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének kizárásáról, a közügyektől eltiltás kiszabásáról, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. A törvényszék az eljárási szabályokat betartva rendelkezett a lefoglalt dolgokról és a bűnügyi költség viseléséről is.

[36] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla a Be. 605. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A határozat a helybenhagyás indokait a Be. 605. § (4) bekezdés alapján röviden tartalmazza.

[37] Terhelt1 vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

[38] Az ítéltábla a másodfokú eljárásban a vádlott kirendelt védőjének díjként felmerült 19.488 forint bünygyi költség megfizetésére a Be. 613. § (1) bekezdés és a Be. 574. § (1) bekezdés alapján Terhelt1 vádlottat kötelezte.

[39] A Fővárosi Ítéltábla végzése elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2023. március 22.

dr. Szalai Géza s.k.
Ibolya s.k.

a tanács elnöke

dr. Sárecz Szabina Martina s.k.

előadó bíró

Nagyné dr. Drahos

bíró

Záradék: A Budapest Környéki Törvényszék 2022. november 14. napján kelt 7.B.70/2022/13. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.375/2022/11. számú végzésével 2023. március 22. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. március 22.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül: